РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

11 май 2010 година *

По дело T-237/08

Abadía Retuerta, SA, установено в Sardón de Duero (Испания), за което се явяват адв. X. Fàbrega Sabaté и адв. M-l. Curell Aguilà, avocats,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н J. Crespo Carrillo, в качеството на представител,

ответник,

* Език на производството: испански.

с предмет жалба срещу решение на първи апелативен състав на СХВП от 2 април 2008 г. (преписка R 1185/2007-1) относно регистрацията на словния знак „CUVÉE PALOMAR“ като марка на Общността,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н J. Azizi, председател, г-жа E. Cremona и г-н S. Frimodt Nielsen (докладчик), съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 19 юни 2008 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 18 септември 2008 г.,

след съдебното заседание от 24 ноември 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

Международна правна уредба

1 Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (наричано по-нататък „Споразумение ТРИПС“), намиращо се в приложение 1В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация, е подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и е одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3).

2 Член 23 от посоченото споразумение, озаглавен „Допълнителна закрила на географските означения за вина и алкохолни напитки“, предвижда следното:

„1. Всяка страна членка осигурява законни средства на заинтересованите страни за предотвратяване на използването на географско означение за произход на вино за вина, непроизхождащи от въпросното географски означено място, или за произход на алкохолни напитки за алкохолни напитки, непроизхождащи от въпросното географски означено място, дори когато е посочен истинският произход на стоките или географското означение е използвано в превод или се придружава от изрази като „вид“, „тип“, „стил“, „имитация“ и такива подобни.

2. Регистрацията на търговска марка за вина или за алкохолни напитки, която съдържа или се състои от географско означение за произхода на вината или алкохолните напитки, следва да бъде отказана или да се признае за недействителна ex officio, ако законодателството на страната членка позволява това или по молба на заинтересованата страна, относно вината или алкохолните напитки, които нямат такъв произход.

3. В случай на омонимни географски означения за произхода на вина се предоставя закрила на всяко означение, попадащо под разпоредбите на член 22, параграф 4. Всяка страна членка определя практическите условия, при които въпросните омонимни означения ще бъдат различавани едно от друго, вземайки предвид необходимостта да се осигури равнопоставеност на заинтересованите производители и да не бъдат заблудени потребителите.

4. С цел облекчаване закрилата на географските означения за произход на вина в Съвета по ТРИПС следва да започне провеждането на преговори за създаване на многостранна система за нотифициране и регистриране на географските означения за произхода на вина с право на закрила в онези страни членки, които участват в системата.“

3 Член 24, параграф 5 от Споразумението ТРИПС гласи следното:

„Когато една търговска марка е заявена или регистрирана добросъвестно или когато правата за една търговска марка са придобити добросъвестно […]

б) преди географското означение да е поставено под закрила в страната на произхода му,

приетите мерки за изпълнение на този раздел не накърняват правото за регистриране или валидността на регистрацията на дадена търговска марка или правото да се използва търговската марка въз основа на това, че такава търговска марка е идентична или сходна с дадено географско означение.“

Общностна правна уредба

4 Разпоредбата на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11,

стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) е въведена с Регламент (ЕО) № 3288/94 на Съвета от 22 декември 1994 година за изменение на Регламент № 40/94 с оглед прилагането на споразуменията, подписани в рамките на Уругвайския кръг (ОВ L 349, стр. 83; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 185). Този член, понастоящем член 7, параграф 1, буква й) от Регламент (ЕО) №°207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1), гласи:

„Отказва се регистрацията на: […] й) марките за вина, които включват или които са съставени от географски указания, предназначени да идентифицират вината, […] когато тези вина […] нямат този произход."

5 Четвъртото съображение от Регламент № 3288/94 уточнява:

„[…] член 23, параграф 2 от Споразумението [ТРИПС] предвижда отказ или обезсилване на търговските марки, които включват или се състоят от неверни географски указания за виното и за спиртните напитки (eau-de-vie), независимо от условието, според което [те] могат да заблудят [потребителите], следователно е добре да се добави една нова буква й) в член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94."

6 Член 50, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 година (ОВ L 179, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 190) относно общата организация на пазара на вино в редакцията му, приложима към спора, посочва следното:

„1. Държавите членки предприемат всички необходими мерки, позволяващи на заинтересованите лица да предотвратят, при условията, определени в член 23 и член 24 от Споразумението [ТРИПС], употребата на територията на Общността

на географско указание, добавено към продуктите, посочени в член 1, параграф 2, буква б) [от Регламент № 1493/1999], за продукти, които не произхождат от мястото, посочено от географското указание, дори в случаите, когато е посочен истинският произход на стоките или географското указание се използва в превод или е придружено от понятия като „вид“;, „тип“, „стил“; „имитация“ или други подобни.

2. За целите на настоящия член под „географски указания“ се разбират указания, които идентифицират даден продукт като произхождащ от територията на трета страна, която е член на [СТО], или от район или местност на тази територия, когато определено качество, репутация или друга характерна особеност на продукта могат да се припишат в голяма степен на [този географски произход].“

7 Член 52, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1493/1999 предвижда:

„Ако една държава членка даде наименованието на определен район за обозначаване на качествено вино, произведено в определен район, както и, където е приложимо, на вино, предназначено за преработката му в качествено вино, произведено в определен район, то това наименование не може да се използва за обозначаване на продукти от лозаро-винарския сектор, които не са произведени в този район и/или за които това име не е дадено, съгласно приложимото общностно и национално законодателство. Същото се отнася и за случая, когато една държава членка дава наименованието на местна административна област или на част от нея, или на малка местност единствено за обозначаване на качествено вино, произведено в определен район, както и, където е приложимо, за вино, предназначено за преработката му в качествено вино, произведено в определен район.“„

8 Член 54 от Регламент № 1493/1999 гласи:

„1. Качествени вина, произведени в определен район“, (V.Q.P.R.D.) означава вина, които отговарят на разпоредбите на настоящия дял и разпоредбите на Общността и националните разпоредби, приети в тази връзка.

4. Държавите членки предоставят на Комисията списъка с признатите от тях качествени вина, произведени в определен район, като посочват за всяко от тези качествени вина, произведени в определен район, препратка към националните разпоредби относно производството на тези вина.

5. Комисията публикува горепосочения списък в серия C на [Официален вестник].“

9 Комисията публикува за първи път списък на качествени вина, произведени в определени райони, в съответствие с член 54, параграф 4 от Регламент № 1493/1999 в *Официален вестник на Европейските общности* C 46 от 19 февруари 1999 г. (стр. 113). Този списък — който отменя и замества предходния списък, публикуван в Официален вестник C 344 от 15 ноември 1996 г. (стр. 110) в съответствие с член 1, параграф 3, от Регламент (ЕИО) № 823/87 на Съвета от 16 март 1987 г. за определяне на специални разпоредби относно качествените вина, произвеждани в определени райони (OB L 84, стр. 59) — посочва относно Испания контролираното наименование за произход „valencia“ и препраща към министерска заповед от 13 юни 1987 г., публикувана в Boletín oficial del Estado (испански официален вестник) (BOE от 3 юли 1987 г.), министерска заповед от 11 март 1991 г. (BOE от 14 март 1991 г.) и министерска заповед от 29 ноември 1995 г. (BOE от 8 декември 1995 г.).

10 Нов списък на качествените вина, произведени в определени райони, е публикуван от Комисията в Официален вестник C 90 от 14 април 2004 г. (стр. 1). Що се отнася до Испания и района Valencia (Валенсия), в него се споменава подрайонът Clariano, както и министерска заповед от 19 октомври 2000 г. (BOE от 3 ноември 2000 г.) и министерска заповед APA/1815/2002 (BOE от 16 юли 2002 г.).

11 След това Комисията публикува нови списъци в Официален вестник през 2006 г. (C 41, стр. 1) и през 2007 г. (C 106, стр. 1). Тези списъци включват същите наименования, що се отнася до район Valencia и подрайон Clariano, както и същите препратки към министерските заповеди като тези в Официален вестник C 90 от 14 април 2004 г.

Национална правна уредба

12 Член 2, параграфи 1 и 2 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, приети с министерска заповед от 19 октомври 2000 г., публикувана в Boletín Oficial del Estado от 3 ноември 2000 г., гласи:

„1. Закрилата, предоставена от настоящото контролирано наименование за произход, е закрилата, предвидена в член 81 от Закон № 25/1970 от 2 декември 1970 г. и в останалото приложимо законодателство, и обхваща израза „Valencia“ и всички наименования на подрайони, окръзи, общини, селища и стопанства, които се включват в районите на производство и на отлежаване, посочени в член 4.

2. Забранена е употребата за други вина на наименованията, марките, думите, изразите и знаците, които биха могли поради тяхното фонетично или графично сходство със защитените от контролираното наименование за произход, да бъдат объркани с тези, предмет на настоящата уредба, дори и да са предшествани от думите „вид“, „стил“, „бутилирано в“, „съхранено в изба в“ и други подобни.“

13 Член 4, параграф 1 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган предвижда следното:

„Защитената от контролираното наименование за произход „valencia“ производствена област се състои от земи, разположени в област Валенсия, които регулаторният орган счита за годни за производството на грозде от посочените в член 5 сортове; тя включва следните подрайони и общини: […] подрайон Clariano: […] Palomar […]“

14 Член 4, параграф 1 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган е изменен с министерска заповед APA/1815/2002 от 4 юли 2002 г. (BOE № 169 от 16 юли 2002 г., стр. 25958). Думите „el palomar“ заместват думата „palomar“.

Обстоятелства, предхождащи спора

15 На 27 ноември 2006 г. жалбоподателят Abadía Retuerta, SA подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) съгласно Регламент № 40/94.

16 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „CUVÉE PALOMAR“.

17 Стоките, за които е направена заявка за регистрация на марката, спадат към клас 33 по смисъла на ревизираната и допълнена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година и отговарят на следното описание: „вино“.

18 Тъй като счита, че трябва да се откаже регистрация на заявената марка поради наличие на абсолютното основание за отказ, предвидено в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, проверителят отхвърля заявката за регистрация с решение от 5 юни 2007 г.

19 Жалбоподателят обжалва решението на проверителя.

20 Първи апелативен състав отхвърля жалбата и осъжда жалбоподателя да понесе направените във връзка с процедурата разноски с решение от 2 април 2008 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

21 Апелативният състав напомня, че съгласно съдебната практика (вж. Решение на Съда от 16 ноември 2004 г. по дело Anheuser-Busch, C-245/02, Recueil, стр. I-10989, точка 42 и цитираната съдебна практика), щом като Общността е страна по Споразумението ТРИПС, тя е длъжна да тълкува своето законодателство относно марките, доколкото е възможно, в светлината на текста и целта на това споразумение (точка 13 от обжалваното решение).

22 Апелативният състав уточнява, че от сравнението на разпоредбите на член 22, параграф 3 и на член 23, параграф 2 от ТРИПС е видно, че последната разпоредба, чието съдържание е включено в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, представлява lex specialis, предвиждащ специална забрана за регистрация на географските указания, предназначени да идентифицират винata

и спиртните напитки. Той изтъква, че става дума за абсолютна и безусловна забрана, тъй като тя не е подчинена на условието използването на географското указание в марката за посочените продукти да може да въведе потребителите в заблуждение относно действителното място на произход — условие, на което за сметка на това изрично е подчинено прилагането на общата забрана за регистрация на географските указания, предвидена в член 22, параграф 3 от ТРИПС (точки 16 и 17).

23 Апелативният състав по същество установява, че „el Palomar“ е наименованието на община от подрайона Clariano, която по силата на приложимото общностно и национално законодателство представлява производствена област, защитена с контролираното наименование за произход „valencia“ (точки 19 и 20 от обжалваното решение).

24 Апелативният състав смята, че съществува голямо сходство между наименованието на община el Palomar, защитено с контролираното наименование за произход „valencia“, и думата „palomar“, включена в заявената марка (точка 26 от обжалваното решение).

25 Апелативният състав счита, че поради това неговото използване е забранено по силата на член 2, параграф 2 от министерската заповед от 19 октомври 2000 г., тъй като марката на Общността не е била заявена за означаване на виното от посочения район на произход (точка 26 от обжалваното решение).

26 Апелативният състав по-нататък изтъква, че макар да е вярно, че официалното наименование на община е el Palomar, елементът „palomar“ идентифицира този конкретен район и представлява съществен елемент, върху който се основава географското указание, като това не може да зависи от наличието или липсата на определителния член „el“. Освен това въпросната община е означена с наименованието „Palomar“ без определителен член в министерската заповед от 19 октомври 2000 г. (точка 29 от обжалваното решение).

27 Тъй като закрилата на контролираните наименования за произход обхваща наименования на общини, в конкретния случай — el Palomar, и думи, които поради тяхното сходство биха могли да създадат объркване, какъвто е случаят с думата „palomar“, включена в заявената марка, апелативният състав посочва, че присъствието на тази дума в заявената марка на Общността се разбира, съгласно приложимата правна уредба, като географско указание, предназначено да идентифицира вино. Тъй като въпросните стоки нямат този произход, апелативният състав счита, че на основание член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 следва да откаже регистрацията на марка на Общността за означаване на вино, защото марката съдържа невярно географско указание (точка 30 от обжалваното решение).

28 Апелативният състав на последно място уточнява, че тази преценка е приложима и от гледна точка на измененото описание на стоките, обхванати от заявката, а именно „вина с произход от лозарско стопанство, познато с името „Pago Palomar“, разположено в община Sardón de Duero (Валядолид, Испания)“. Апелативният състав счита, че това ограничаване не позволява да се отговори на направеното възражение, тъй като само подчертава обстоятелството, че заявената марка съдържа географско указание, което не отговаря на произхода на стоките, които обозначава, а това е в противоречие с разпоредбата на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 (точка 31 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

29 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

30 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

Доводи на страните

31 Жалбоподателят посочва едно-единствено правно основание в подкрепа на своята жалба, изведено от нарушение на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

32 На първо място, жалбоподателят изтъква по същество, че член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 трябва да бъде тълкуван ограничително, тъй като съдържа забрана за регистрация. Следователно той смята, че тази разпоредба не е приложима в конкретния случай, защото заявената марка „CUVÉE PALOMAR“ не включва името на контролираното наименование за произход „el Palomar“.

33 Наименованието на общината всъщност било el Palomar, а не Palomar съгласно член 4, параграф 1 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, изменени с министерска заповед APA/1815/2002.

34 На второ място, жалбоподателят твърди, че липсата на възражение срещу заявката за регистрация на марката от страна на компетентните организации за защита на контролираното наименование за произход „valencia“ показва липсата на конфликт между посочената марка и наименованието на общината.

35 На трето място, жалбоподателят изтъква, че община el Palomar има население от малко над 500 жители. Следователно ставало дума за много малка община, напълно непозната на средния испански и европейски потребител, който не знаел, че виното с контролирано наименование за произход „valencia“ се произвежда в el Palomar. Следователно името „el Palomar“ било напълно непознато на заинтересованите среди географско наименование.

36 Жалбоподателят по същество изтъква, че съдебната практика относно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009), съгласно която не следва да се прилага абсолютното основание за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 в случая на марки, съставени от наименование, обозначаващо непознати географски райони (Решение на Съда от 4 май 1999 г. по дело Windsurfing Chiemsee, C-108/97 и C-109/97, Recueil, стр. I-2779, точки 31—33), трябва също се приложи mutatis mutandis към абсолютното основание за отказ, предвидено в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

37 На четвърто място, жалбоподателят поддържа, че член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 трябва да се тълкува в смисъл, че предполага, за да може да се приложи абсолютната забрана за регистрация, че заявената марка трябва да включва или да се състои от погрешно географско указание.

38 Според жалбоподателя заявката за марка „CUVÉE PALOMAR“ обаче не включва, нито се състои от погрешно географско указание. Напротив, тя обозначавала географския произход на виното на жалбоподателя. Всъщност думата „palomar“ в марката „CUVÉE PALOMAR“ обозначавала съществуващото от XIX век лозе Palomar, което е разположено в стопанството Retuerta, собственост на Abadía Retuerta, SA, в испанската община Sardón de Duero (Валядолид).

39 Според жалбоподателя е очевидно, че в качеството си на собственик на лозето Palomar той има пълно право да обозначава произведеното в това лозе вино с марката „CUVÉE PALOMAR„. Именно поради тази причина на 16 февруари 2007 г. в отговор на повдигнатите от СХВП възражения и за да се избегне всякаква грешка по повод географския произход на неговите стоки, той приема да ограничи заявката за марката до “вина с произход от лозе, известно като “лозе Palomar„, разположено на територията на община Sardón de Duero (Валядолид, Испания)“.

40 Жалбоподателят по същество счита, че поради това заявката за марка „CUVÉE PALOMAR“ не включва никакво невярно географско указание, тъй като лозето Palomar съществува и му принадлежи и при това положение за заявената марка не трябва да се прилага абсолютната забрана за регистрация, предвидена в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

41 На пето място, жалбоподателят изтъква, че наименованието на лозето Palomar — негова собственост, за чието споменаване, както бе посочено в точка 38 по-горе, има свидетелства от XIX век, е много по-ранно от признаването през 2000 г. на община el Palomar като производствен район, защитен

от контролираното наименование за произход „valencia“. Поради това отказът за регистриране на марката „CUVÉE PALOMAR“ представлявал нарушение на общия правен принцип, който се съдържа в латинската максима prior tempore, potior iure. Жалбоподателят отбелязва, че министерската заповед от 19 октомври 2000 г., довела до признаването на община el Palomar като производствен район, защитен от контролираното наименование за произход „valencia“, дори е по-късна от испанската марка № 2.085.129 „CUVÉE EL PALOMAR“, която от своя страна датира от 1997 г.

42 На шесто място, жалбоподателят по същество поддържа, че думата „palomar“ е многозначна и според речника на Real Academia Española означава: „1. съществително име. Място, където се развъждат гълъби. 2. Прилагателно. Използва се за вид канап: по-тънък и усукан от обикновения канап“.

43 Той счита, че този факт намалява твърдения географско-указателен характер на община el Palomar.

44 Той смята, че когато знакът, който съдържа марката, освен своя географски смисъл притежава и друг смисъл, надхвърлящ географския, трябва да се обърне внимание на неговия основен смисъл. Щом бъдела направена тази преценка, следвало да се приложи съответната правна уредба. Впрочем според жалбоподателя думата „palomar“ има основно значение, известно на всички потребители, което е „място, където се развъждат гълъби“.

45 Жалбоподателят изтъква като довод, че тъй като твърдяният географски характер на думата „palomar“ се размива от другите значения на това съществително име, думата „palomar“ може да изпълнява специфичните функции на марка. Той счита, че следователно обжалваното решение представлява неправилно тълкуване на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94. Всъщност жалбоподателят счита, че закрилата на предполагаем колективен интерес, който би

обосновал отказа на съвпадащи с географски указания марки, не може да стига до абсурдното положение, при което се отхвърлят марки, които имат други значения или които означават, както в настоящия случай, района на произход на разглежданите продукти.

46 На седмо място, жалбоподателят по същество твърди, че е притежател на различни марки на Общността — „PAGO PALOMAR“, „ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR“ — обозначаващи вино в клас 33, както и на испанската марка „CUVÉE EL PALOMAR“, която съдържа цялото наименование на община el Palomar.

47 В това отношение жалбоподателят се позовава на текста на член 24, параграф 5 от Споразумението ТРИПС (вж. точка 3 по-горе).

48 Впрочем според него испанската марка № 2.085.129 „CUVÉE EL PALOMAR“ датира от 1997 г. и следователно е по-ранна от закрилата на наименованието на община el Palomar в рамките на контролираното наименование за произход „valencia“, което е регламентирано през 2000 г.

49 Жалбоподателят счита, че следователно валидността на марките „CUVÉE EL PALOMAR“ (регистрирана през 1997 г.) и „CUVÉE PALOMAR“ (заявена добросъвестно от него) не може да бъде оспорена единствено въз основа на факта, че тези марки приличат на по-късно признато указание за произход.

50 Жалбоподателят освен това подчертава, че марката „CUVÉE EL PALOMAR“ е защитена и в няколко страни на Европейския съюз от международната марка № 699.977, регистрирана на 23 септември 1998 г.

51 Що се отнася до преценката на апелативния състав, че по-ранните регистрации не са релевантни, тъй като според постоянната съдебна практика националните решения не обвързват СХВП и не я освобождават от задължението ѝ да приложи общностната правна уредба към разглеждания конкретен случай, жалбоподателят възразява, че апелативният състав не споменава, че две от по-ранните регистрации (а именно марките на Общността №°4.827.978 „PAGO PALOMAR“ и №°5.501.978 „ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR“) са били разгледани от самата СХВП и следователно не са национални решения.

52 Жалбоподателят счита, че фактът, че германската, испанската, френската, италианската, австрийската или британската служба за марките са приели регистрацията на марката „CUVÉE EL PALOMAR“, е трябвало да бъде взет предвид от СХВП като очевиден пример, че марката на Общността „CUVÉE PALOMAR“ не попада под действието на никое абсолютно основание за отказ, още повече защото самата СХВП е регистрирала марките на Общността „PAGO PALOMAR“ и „ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR“.

53 На осмо място, жалбоподателят по същество изтъква, че СХВП е регистрирала марки като „CUVÉE MEDITERRANEO“, „CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ“ и „CUVÉE OCCITANE“.

54 Според жалбоподателя обаче тези марки имат пряка и очевидна връзка с даден географски район, познат в лозарските среди, тъй като европейските потребители по принцип са в състояние да идентифицират географски Средиземноморието, залива на Сен Тропе и Окситания.

55 Според жалбоподателя от това следва, че отказът за регистрация на марката „CUVÉE PALOMAR“ нарушава принципа на равенство и представлява произволно решение от страна на СХВП.

56 На последно място, в съдебното заседание жалбоподателят изтъква по същество факта, че списъкът на качествените вина, произведени в определен район, публикуван от Комисията в Официален вестник през 2007 г., не съдържа наименованието „el Palomar", а само препраща към националните подзаконови разпоредби, в които то е посочено. Според него обаче публикуването на списъка в Официален вестник представлява условие за противопоставимост на защитените от националните законодателства географски наименования. Щом като географското указание „el palomar" не е било публикувано в Официален вестник, то не можело да се противопостави на жалбоподателя.

57 По-нататък жалбоподателят изтъква в съдебното заседание, че списъкът е публикуван в Официален вестник едва през 2007 г., т.е. след заявката за марка, която е подадена на 27 ноември 2006 г. Според жалбоподателя обаче правопораждащият факт за противопоставимостта на защитените от националните законодателства географски наименования е публикуването от Комисията на списъка в Официален вестник. Следователно, ако Общият съд счетял, че публикуването в Официален вестник на списък, който само препраща към националните подзаконови разпоредби, в които се посочва el Palomar, е достатъчно, за да се осигури публичността на това наименование, той трябвало да приеме, че публикуването е станало след подаването на заявката за марка и поради това защитеното географско наименование не би могло да се противопостави на жалбоподателя.

58 СХВП оспорва този довод и по същество счита, че апелативният състав е преценил правилно фактическите и правните обстоятелства в обжалваното решение.

Съображения на Общия съд

59 Член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 предвижда, че се отказва регистрация на марките за вина, които включват или които са съставени от

географски указания, предназначени да идентифицират вината, когато тези вина нямат този произход.

60 С оглед на прилагането на тази разпоредба следва да се определи обхватът на понятието „географско указание, предназначено да идентифицира вината“.

61 Регламент № 40/94 не определя понятието за географско указание, предназначено да идентифицира вината.

62 Следва обаче да се отбележи, че член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 е въведен с Регламент № 3288/94.

63 Четвъртото съображение от Регламент № 3288/94 всъщност уточнява, че „член 23, параграф 2 от Споразумението [ТРИПС] предвижда отказ или обезсилване на търговските марки, които включват или се състоят от неверни географски указания за виното и за спиртните напитки (eau-de-vie), независимо от условието, според което [те] могат да заблудят [потребителите]“ и че „следователно е добре да се добави една нова буква й) в член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 40/94“.

64 Впрочем следва да се напомни, че щом като Общността е страна по Споразумението ТРИПС, тя е длъжна да тълкува своето законодателство относно марките, доколкото е възможно, в светлината на текста и целта на това споразумение (вж. Решение по дело Anheuser-Busch, точка 21 по-горе, точка 42 и цитираната съдебна практика).

65 Според постоянната съдебна практика разпоредба на споразумение, сключено от Общността с трети страни, трябва да се счита за пряко приложима, когато

предвид текста, предмета и същността на споразумението може да се направи извод, че разпоредбата съдържа ясни, точни и безусловни задължения, чието изпълнение или действие не зависи от издаването на последващ акт (Решение на Съда от 14 декември 2000 г. по дело Dior и др., C-300/98 и C-392/98, Recueil, стр. I-11307, точка 42).

66 Съдът обаче е постановил, от една страна, че предвид характера и структурата на Споразумението СТО и приложенията към него, те по принцип не попадат сред нормите, с оглед на които Съдът контролира актовете на общностните институции в рамките на производството за отмяна (Решение по дело Dior и др., точка 65 по-горе, точка 42), и от друга страна, че разпоредбите на Споразумението ТРИПС, което се намира в приложение към Споразумението СТО, не могат да породят за частноправните субекти права, на които съгласно общностното право последните да могат да се позовават директно пред съд (Решение по дело Dior и др., точка 65 по-горе, точка 43).

67 От тази съдебна практика следва, че макар разпоредбите на Споразумението ТРИПС да нямат непосредствено действие, това не променя факта, че законодателството относно марките, т.е. в случая член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, следва да се тълкува, доколкото е възможно, в светлината на текста и целта на това споразумение.

68 Следва да се отбележи, че понятието „географско указание, предназначено да идентифицира вината“, използвано в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, в текста на френски се различава от понятието, използвано в член 23 от ТРИПС, цитиран в точка 2 по-горе.

69 При все това други две езикови версии имат същата сила съгласно Заключителния акт за резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори, подписан в Маракеш на 15 април 1994 година (ОВ L 336, стр. 253;

Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 268), чийто текст е съставен на френски, английски и испански език.

70 Така, следва да се отбележи, че думите „geographical indication identifying wines“ са използвани както в член 23 от Споразумението ТРИПС, така и в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 в текста на тези разпоредби на английски.

71 Освен това думите „indicación geográfica que identifique vinos“ са използвани в текста на член 23 от ТРИПС на испански език, а думите „indicación geográfica que identifique el vino“ в текста на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 на испански език.

72 Ето защо следва да се приеме, че член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 има предвид географските указания, идентифициращи вина [на френски: indications géographiques identifiant des vins], а не географските указания, „предназначени да идентифицират вината“ [на френски: indications géographiques „destinées à identifier les vins“].

73 Определянето и закрилата на географските указания по отношение на виното се установяват от Регламент № 1493/1999, който е приложим ratione temporis към настоящия случай.

74 Освен това понятието за географско указание, идентифициращо вино, по смисъла на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 трябва да се разглежда с оглед на релевантните разпоредби на общностното право в областта на определянето и закрилата на географските указания по отношение на виното. Следователно е необходимо позоваване на Регламент № 1493/1999, който цели също така осигуряване на съответствието на общностното законодателство с

разпоредбите на Споразумението ТРИПС, както следва от съображения 56 и 80 от този регламент.

75 Член 50, параграф 1 от Регламент № 1493/1999 се отнася до закрилата на географските указания за продуктите с произход от трети страни в контекста на прилагането на членове 23 и 24 от Споразумението ТРИПС.

76 Член 50, параграф 2 от посочения регламент обаче определя понятието за географско указание само за целите на прилагането на параграф 1 от тази разпоредба.

77 Ето защо следва да се изходи от други разпоредби на Регламент № 1493/1999, за да се определи съдържанието на понятието „географско указание“ по смисъла на този регламент.

78 Член 47, параграф 1 от Регламент № 1493/1999 гласи:

„Правилата относно описанието, обозначението и представянето на някои продукти, обхванати от настоящия регламент, както и тези за защитата на някои указания, наименования и понятия, фигурират в настоящата глава и приложения VII и VIII.“

79 Съгласно член 47, параграф 2, буква д) от Регламент № 1493/1999 посочените в параграф 1 от този член правила включват по-специално разпоредбите, уреждащи употребата на географските указания.

80 Точка А от приложение VI към Регламент № 1493/1999 предвижда следното:

„1. Под определен район се разбира терен или съвкупност от лозарски терени, които произвеждат вина със специфични качествени характеристики и чието наименование се използва за означение на качествените вина, произведени в определен район.

2. Всеки определен район подлежи на прецизно очертаване на границите, по възможност на база участък или лозови парцели. Това очертаване, което се извършва във всяка една от държавите членки, се съобразява с елементите, които влияят на качеството на вината, произведени в дадения район, и по-специално естеството на почвения и подпочвения слой, климата, както и разположението на участъка или лозовите парцели.

3. Определеният район се означава със своето географско наименование […]

4. Географското наименование, което обозначава определен район, трябва да е достатъчно ясно свързано с производствения район, така че, предвид съществуващите ситуации, да се избегне объркването."

81 Точка Б, 1, буква в), първо тире от приложение VII към Регламент № 1493/1999 гласи следното:

„Етикетирането на продуктите, произведени в Общността, може да се допълни от следните указания при условия, които трябва да се приемат: […] за

качествените вина, произведени в определен район: […] указание на географска единица по-малка от определения район, в съответствие с разпоредбите, установени от държавата членка производител“.

82 Член 52, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1493/1999 уточнява, че ако една държава членка даде наименованието на определен район за обозначаване на качествено вино, произведено в определен район, то това наименование не може да се използва за обозначаване на продукти от лозаро-винарския сектор, които не са произведени в този район и/или за които това наименование не е дадено съгласно приложимото общностно и национално законодателство. Същото се отнася и за случая, когато една държава членка дава наименованието на община или на част от нея, или на малка местност единствено за обозначаване на качествено вино, произведено в определен район.

83 С други думи, държавите членки са оправомощени по силата на Регламент № 1493/1999 да дадат наименованието на община или на част от нея, или на малка местност на качествено вино, произведено в определен район. В този случай това наименование не би могло да бъде използвано за обозначаване на продукти от лозаро-винарския сектор, които не са произведени в тази община или в тази местност и/или за които това наименование не е дадено съгласно приложимото общностно и национално законодателство.

84 Следователно е необходимо да се посочи, че в контекста на прилагането на Регламент № 1493/1999 държавите членки трябва да определят за съответните си територии географските указания, на които имат намерение да предоставят закрила.

85 Член 2, параграф 1 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, приети от испанския законодател, предвижда, че закрилата, предоставена от това контролирано наименование за произход, обхваща израза „valencia“ и всички наименования на подрайони, окръзи, общини, селища и стопанства, които се включват в районите на производство и на отлежаване, посочени в член 4.

86 Член 4, параграф 1 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, изменени с министерска заповед APA/1815/2002 от 4 юли 2002 г., предвижда, че защитената от контролираното наименование за произход „valencia“ производствена област е съставена по-конкретно от подрайон Clariano, който включва в частност община с наименованието el „Palomar“.

87 При това положение наименованието „el Palomar“ представлява географско указание за качествено вино, произведено в определен район, съгласно испанското законодателство и следователно съгласно член 52 от Регламент № 1493/1999, което не се оспорва от жалбоподателя, като той освен това потвърждава в съдебното заседание, че не е оспорил валидността на това законодателство пред испанските съдилища.

88 Тъй като наименованието el „Palomar“ е географско указание за качествено вино, произведено в определен район, то следователно представлява географско указание, идентифициращо вина, по смисъла на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

89 Следва да се посочи, че жалбоподателят освен това не поддържа, че географското указание „el Palomar“ не се използва за означаване на вино, произведено в общината с това име. По същество той всъщност само поддържа, че има право да използва наименованието „Palomar“ въпреки съществуването на географското указание „el Palomar“.

90 За сметка на това жалбоподателят оспорва противопоставимостта на географското указание „el Palomar“ поради факта, че списъкът, публикуван от Комисията в Официален вестник съгласно член 54, параграф 5 от Регламент № 1493/1999, не споменава el Palomar, нито Palomar.

91 В това отношение член 54, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1493/1999 предвижда, от една страна, че държавите членки предоставят на Комисията списъка с признатите от тях качествени вина, произведени в определен район, като посочват за всяко от тези качествени вина, произведени в определен район, препратка към националните разпоредби относно производството на тези вина, и от друга страна, че този списък се публикува от Комисията в Официален вестник (серия C).

92 От една страна, следва да се напомни, че новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган са публикувани в BOE от 3 ноември 2000 г. Министерска заповед APA/1815/2002 е публикувана в BOE на 16 юли 2002 г.

93 От друга страна, списък на качествените вина, произведени в определен район, е публикуван съгласно член 54, параграф 5 от Регламент № 1493/1999 за първи път в Официален вестник от 19 февруари 1999 г. (C 46, стр. 113).

94 Както бе напомнено в точка 10 по-горе, нов списък на качествени вина, произведени в определен район, е публикуван от Комисията в Официален вестник на 14 април 2004 г. В него по отношение на Испания и район Valencia се споменава подрайон Clariano, министерската заповед от 19 октомври 2000 г. и министерската заповед APA/1815/2002 и се съдържат препратки към публикациите на тези две заповеди в BOE.

95 Освен това, както бе посочено в точка 11 по-горе, впоследствие новите списъци са публикувани от Комисията в Официален вестник през 2006 г. и после през 2007 г. Тези списъци включват наименования, идентични на намиращите се в списъка, публикуван от Комисията през 2004 г., що се отнася до район Valencia и подрайон Clariano.

96 Следователно жалбоподателят не може да поддържа, че списъкът на качествени вина, произведени в определен район, в който се споменава географското указание „Clariano“ и се препраща към релевантните разпоредби от испанското право, е публикуван за първи път в Официален вестник едва през 2007 г.

97 Освен това следва да се приеме, че общностната защита на географските указания, установена от Регламент № 1493/1999, почива върху географските указания, както те са определени от законодателството на държавите членки при спазване на релевантните разпоредби на посочения регламент. Тази закрила всъщност не произтича от самостоятелна общностна процедура, нито дори от механизъм, в резултат на който признатите от държавите членки географски указания биха били инкорпорирани в общностен акт със задължителен характер.

98 Единствените задължения, които произтичат от член 54, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1493/1999, са за държавите членки — да предоставят на Комисията списъка с признатите от тях качествени вина, произведени в определен район, като посочат за всяко от тях препратка към националните разпоредби относно производството на тези вина, и за Комисията — да публикува този списък в серия C — а не в серия L — на Официален вестник.

99 Тъй като законодателството на държавите членки е източник на закрилата на географските указания, противопоставимостта на трети лица на национални мерки, с които държава членка дава наименованието на определен район за обозначаване на качествено вино, произведено в определен район, или наименованието на община или на част от нея, или на малка местност, в съответствие с член 52, параграф 1, първа алинея от Регламент № 1493/1999, произтича от публикуването на тези разпоредби в официалния вестник на държавата членка, която ги приема.

100 Безспорно е впрочем, че новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, както и министерска

заповед APA/1815/2002 са публикувани в BOE съответно през 2000 г. и 2002 г. преди подаването на заявката за марка на 27 ноември 2006 г.

101 От обстоятелството, че законодателството на държавите членки е източник на закрилата на географските указания, следва също, че публикуването на списъка на качествените вина, произведени в определен район, и на препратките към националните разпоредби в серия C на *Официален вестник на Европейския съюз* представлява единствено мярка за информиране на потребителите относно закрилата на географските указания, установена от всяка от държавите членки в рамките на нейното национално законодателство.

102 Вярно е, че начинът, по който Комисията е публикувала представената от Кралство Испания информация, изобщо не изглежда ефективен за гарантиране на пълно и цялостно информиране на потребителите, доколкото наименованието на общините, ползващи се от указание за произход, що се отнася по-конкретно до район Valencia и подрайон Clariano — включително наименованието на община el Palomar, — не се появяват в списъка, публикуван от Комисията.

103 Все пак, от една страна, следва да се посочи, че този начин на публикуване на национална информация отговаря на разпоредбите на член 54, параграф 5 от Регламент № 1493/1999, и от друга страна, следва да се приеме, че той не поставя под въпрос закрилата, която Регламент № 1493/1999 предоставя на географските указания, ползващи се от закрила по силата испанското законодателство, включително географското указание „el Palomar".

104 За изчерпателност следва освен това да се отбележи, че съгласно член 8 от Споразумението между Европейската общност и Република Южна Африка относно търговията с вина (ОВ L 28, 2002 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 26, стр. 58), са защитени по отношение на винаta с произход от Общността географските означения, посочени в приложение II.

105 Приложение II („Списък на географски означения“) от Споразумението, точка A („Географски означения на вина с произход от Европейската общност“), III. („Вина с произход от Кралство Испания“), 1. („Качествени вина, произведени в определени [райони]“), 1.2.48. („Определен [район] Valencia“), буква г) („[Подрайон] Clariano“), посочва наименованието „Palomar“.

106 Наименованието „Palomar“ се появява и в приложенията към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти (ОВ L 114, 2002 г., стр. 132; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 28, стр. 3).

107 Следва да се отбележи, че тези споразумения предшестват изменението на член 4, параграф 1 от новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган с министерска заповед APA/1815/2002 от 4 юли 2002 г., което въвежда наименованието „el Palomar“ на мястото на наименованието „Palomar“.

108 Наименованието „Palomar“ се появява и в приложенията към Споразумението между Европейската общност и Австралия относно вината, сключено през 1994 г. (ОВ L 86, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 9, стр. 3), което води до извода, че предоставената от Кралство Испания закрила на географското указание „el Palomar“ е по-ранна от разпоредбите на новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, изменени с министерска заповед APA/1815/2002 от 4 юли 2002 г.

109 В края на този преглед следва да се припомни, че съгласно член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, се отказва регистрация на марките за вина, които включват или които са съставени от географски указания, идентифициращи вина, когато тези вина нямат този произход.

110 Безспорно е, че виното, във връзка с което жалбоподателят е подал заявка за регистрация като марка на Общността на словния знак „CUVÉE PALOMAR“, не е с произход от община el Palomar, посочена в новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, публикувани в ВОЕ преди заявката за регистрация.

111 Заявената марка следователно е съставена от географско указание, което идентифицира качествено вино, произведено в определен район, въпреки че виното, за което е заявена марката, няма този произход.

112 Поради това следва да се приеме, че апелативният състав правилно е счел, че трябва да се откаже регистрация на заявената марка въз основа на абсолютното основание за отказ на регистрацията, предвидено от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

113 Този извод не може да бъде оборен от доводите, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на неговото единствено правно основание.

114 На първо място, жалбоподателят твърди по същество, че след като част от неговото стопанство носи наименованието „Palomar", в заявената марка това наименование не представлява невярно или погрешно указание.

115 Без значение е обаче, че това наименование не е погрешно, щом като единственото условие за прилагането на абсолютното основание за отказ, предвидено от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, е виното да включва или да е съставено от географско указание, идентифициращо вино, въпреки че това вино няма този произход.

116 Впрочем жалбоподателят признава, че частта от неговото стопанство, която се нарича Palomar, не е разположена в община el Palomar, посочена в новите правила за контролираното наименование за произход „valencia" и за неговия регулаторен орган.

117 Следователно този довод на жалбоподателя трябва да бъде отхвърлен.

118 На второ място, жалбоподателят поддържа по същество, че за да се приложи предвиденото от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 основание за отказ, заявената марка трябва да включва или да е съставена от погрешно

географско указание, идентифициращо вино, което има различен произход от този, който потребителите свързват с това географско указание.

119 Четвъртото съображение от Регламент № 3288/94 обаче уточнява, че член 23, параграф 2 от Споразумението ТРИПС предвижда отказ на регистрацията или обезсилване на търговските марки, които включват или се състоят от неверни географски указания за виното и за спиртните напитки, независимо от условието, според което те могат да заблудят потребителите.

120 Следователно основанието за отказ, предвидено от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, се прилага, без да е необходимо да се разглежда въпросът дали марките, чиято регистрация се иска, могат да заблудят потребителите или дали те пораждат вероятност от объркване, що се отнася до произхода на продукта.

121 При това положение доводите на жалбоподателя по този въпрос трябва да се отхвърлят.

122 На трето място, жалбоподателят поддържа по същество, че заявената марка не включва наименованието „el Palomar“, което се ползва от закрилата, предоставена от испанското право, а само думата „palomar“. Според него обаче омонимията трябвало да бъде пълна, за да може да се приложи абсолютното основание за отказ, предвидено от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94. Следователно при липса на определителния член „el“ в заявената марка регистрацията ѝ не можела да бъде отказана от СХВП.

123 За илюстрация следва да се отбележи, че ако доводът на жалбоподателя бъде уважен, би се стигнало до регистрацията на марка като Baux de Provence или Clos Vougeot, въпреки че съществуват географските указания за качествени вина, произведени в определен район, Les Baux de Provence и Clos de Vougeot.

124 Подобно тълкуване на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент №°40/94 обаче явно би противоречало на целта за закрила на географските указания за качествени вина, произведени в определен район, преследвана от националната и от общностната правна уредба.

125 Следва да се приеме, че за да се приложи основанието за отказ, посочено в член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, е достатъчно споменатите марки да включват или да са съставени от елементи, които позволяват да се определи със сигурност съответното географско указание, без да е необходимо да се разглежда определителният или неопределителният член, който евентуално може да е част от него.

126 Би било различно само ако географското указание е съставено от наименование на място, включващо определителен или неопределителен член, който е неделим от това наименование и му придава присъщо за него самостоятелно значение.

127 В конкретния случай обаче следва да се посочи, че наименованието „el Palomar“ няма присъщо самостоятелно значение, което се отличава от наименованието „Palomar“.

128 Следователно е необходимо да се приеме, че марката, чиято регистрация е заявена, т.е. „CUVÉE PALOMAR“, включва или е съставена от елементи, които позволяват да се идентифицира със сигурност географското указание „el Palomar“, а именно — думата „palomar“.

129 При това положение доводът на жалбоподателя, според който определителният член „el“ имал определящо влияние върху прилагането към конкретния случай на предвиденото от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 основание за отказ, трябва да се отхвърли.

130 На четвърто място, жалбоподателят изтъква по същество, че следва да се вземе предвид фактът, че наименованието „el Palomar“, което се ползва от защитеното

от испанското право контролирано наименование за произход, е непознато на широката общественост или на заинтересованите среди и че това наименование е многозначно, което намалява неговия географско-указателен характер.

131 При все това, доколкото регистрацията на заявената марка трябва да бъде отказана единствено на основание че тази марка включва или е съставена от географско указание, идентифициращо вино, въпреки че виното няма този произход, обстоятелството, че наименованието, което се ползва от контролирано наименование за произход, е непознато на широката общественост или на заинтересованите среди или е многозначно, което намалява неговия географско-указателен характер, е без значение за прилагането на абсолютното основание за отказ, предвидено от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

132 Следователно не може да бъде приет и доводът на жалбоподателя, според който следва да се приложи по аналогия съдебната практика относно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, според която Съдът приема, че не е следвало да се прилага абсолютното основание за отказ съгласно тази разпоредба в случая на марки, съставени от наименование, обозначаващо непознати географски райони.

133 Тази съдебна практика всъщност не е приложима, що се отнася до абсолютното основание за отказ, предвидено от член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94, тъй като тази разпоредба не изисква никакъв анализ на евентуална вероятност от объркване.

134 За да бъде отказана регистрацията, всъщност е достатъчно дадена марка, предназначена да идентифицира вино, да включва или да е съставена от географско указание, идентифициращо вино, въпреки че виното, за което е заявена марката, няма този произход.

135 На пето място, що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от липсата на възражение от компетентните организации, натоварени със закрилата на наименованието „valencia“, трябва да се приеме, че тъй като заявката за марката не е публикувана, защото регистрацията на марката е била отказана, на третите лица, включително регулаторния орган за контролираното наименование

за произход, централната администрация и администрацията на автономните области, не се е наложило да представят становищата си по заявената марка.

136 Във всеки случай, дори да се предположи, че тези организации са имали възможността да възразят срещу заявената марка и не са го направили, от тази липса на възражение не може надлежно да се направи изводът, че е възможно марката да бъде регистрирана независимо от разпоредбите на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94.

137 На шесто място, що се отнася до довода на жалбоподателя, съгласно който регистрацията на заявената марка е само общностно продължение на националните и международните регистрации, с които тя разполага, следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика годността на даден знак да бъде регистриран като марка на Общността трябва да се преценява единствено въз основа на релевантната общностна правна уредба. СХВП и евентуално общностният съд не са обвързани от решение, постановено на равнище държава членка или трета страна, с което се приема, че същият знак е годен да бъде регистриран като национална марка (Решение на Общия съд от 27 февруари 2002 г. по дело Streamserve/СХВП (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, стр. II-723, точка 47 и Решение на Общия съд от 22 юни 2005 г. по дело Metso Paper Automation/СХВП (PAPERLAB), T-19/04, Recueil, стр. II-2383, точка 37).

138 Съществуващите регистрации в държавите членки са само обстоятелство, което може да бъде взето предвид в контекста на регистрацията на марка на Общността, като заявената марка от своя страна трябва да бъде преценявана единствено въз основа на релевантната общностна правна уредба. От това следва, че СХВП не е длъжна да следва изискванията и преценката на компетентния по отношение на марките орган в държавата на произход, нито е задължена да регистрира заявената марка поради наличието на решение за регистрация на испанската служба за марките (вж. в този смисъл Решение на Съда от 25 октомври 2007 г. по дело Develey/СХВП, C-238/06 P, Сборник, стр. I-9375, точки 66—73).

139 Следователно обстоятелството, че се притежават национални и международни регистрации, не може да е пречка за отказ за регистрация на марка съгласно общностната правна уредба.

140 Поради това доводът на жалбоподателя и по този въпрос трябва да се отхвърли.

141 На седмо място, относно оплакването на жалбоподателя, според което по същество не следвало да има пречка за регистрацията на марката „CUVÉE PALOMAR“, след като СХВП приела да регистрира неговите марки „PAGO PALOMAR“ и „ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR“, трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика решенията, които апелативните състави трябва да приемат въз основа на Регламент № 40/94 относно регистрацията на даден знак като марка на Общността, спадат към упражняването на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност. При това положение законосъобразността на решенията на апелативните състави трябва да се преценява единствено въз основа на този регламент, както е тълкуван от общностния съд, а не въз основа на предходната практика при вземане на решения (вж. Решение на Съда от 26 април 2007 г. по дело Alcon/СХВП, C-412/05 P, Recueil, стр. I-3569, точка 65 и цитираната съдебна практика).

142 Поради това няма друга възможност, освен оплакването на жалбоподателя да бъде отхвърлено.

143 На осмо място, жалбоподателят поддържа по същество, че член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 40/94 следва да се тълкува с оглед на релевантните разпоредби на Споразумението ТРИПС, и в частност на член 24, параграф 5 от него. Впрочем, щом като той бил притежател на испанската марка „CUVÉE EL PALOMAR“ от 1997 г., следвало да се вземе предвид, че тази марка е по-ранна спрямо закрилата на наименованието на община el Palomar в рамките на контролираното наименование за произход „valencia“, което е регламентирано през 2000 г.

144 Жалбоподателят счита по същество, че при това положение в приложение на разпоредбите на член 24, параграф 5 от Споразумението ТРИПС признаването

на контролираното наименование за произход през 2000 г. не прави недействителна по-рано регистрираната национална марка „CUVÉE EL PALOMAR“ и съществуването на тази по-ранна национална марка позволява регистрацията на марката „CUVÉE PALOMAR“, заявена добросъвестно, като тази регистрация не може да бъде отказана единствено на основание на факта, че тази марка включва географско указание, признато след регистрацията на националната марка.

145 Съгласно припомнената в точки 64—67 по-горе съдебна практика, макар разпоредбите на Споразумението ТРИПС да не могат да породят за частноправните субекти права, на които съгласно общностното право последните да могат да се позовават директно пред съд, това не променя факта, че Регламент № 40/94 следва да се тълкува, доколкото е възможно, в светлината на текста и целта на това споразумение.

146 Според член 24, параграф 5 от Споразумението ТРИПС, когато една търговска марка е заявена или регистрирана добросъвестно или когато правата за една търговска марка са придобити добросъвестно, преди географското означение да е поставено под закрила в страната на произхода му, приетите мерки за изпълнение на разпоредбите на раздел 1 от Споразумението ТРИПС — в който се намира член 24 — не накърняват правото за регистриране или валидността на регистрацията на дадена търговска марка или правото да се използва търговската марка въз основа на това, че такава търговска марка е сходна или идентична с дадено географско означение.

147 Следователно тази разпоредба предполага, че марката е била заявена или регистрирана добросъвестно, преди географското указание да е поставено под закрила в страната на произхода му, или че марката, чиято регистрация се иска, е била използвана добросъвестно, преди географското указание да е поставено под закрила в страната на произхода му.

148 В случая следва да се отбележи, че заявката за регистрация на марката „CUVÉE PALOMAR“ е подадена през 2006 г., т.е. след като географското указание „el

Palomar“ е поставено под закрила в страната на произхода му с новите правила за контролираното наименование за произход „valencia“ и за неговия регулаторен орган, изменени с министерска заповед APA/1815/2002 от 4 юли 2002 г.

149 Освен това жалбоподателят не установява, че е използвал добросъвестно наименованието „CUVÉE PALOMAR“, преди географското указание „el Palomar“ да е поставено под закрила в страната на произход.

150 Накрая, дори да се предположи, че жалбоподателят може се ползва от обстоятелството, че неговата марка „CUVÉE EL PALOMAR“, регистрирана през 1997 г. в Испания, е по-ранна, това евентуално би било възможно само за тази съществуваща марка, а не за регистрацията на нови марки, които не са съществували към момента, в който е предоставена закрила на географското указание, и които също са съставени от това географско указание.

151 Следователно жалбоподателят не може да претендира прилагането на член 24, параграф 5 от Споразумението ТРИПС с цел марката, чиято регистрация е заявена, да бъде регистрирана.

152 За изчерпателност Общият съд отбелязва, че Комисията е публикувала списък на качествените вина, произведени в определен район, в Официален вестник от 19 февруари 1999 г. в изпълнение на разпоредбите на член 1, параграф 3 от Регламент № 823/87. Този списък споменава министерската заповед относно контролираното наименование за произход „valencia“ и неговия регулаторен орган от 13 юни 1987 г., изменена със заповед от 29 ноември 1995 г., публикувана в BOE от 8 декември 1995 г. Впрочем тази изменена заповед посочва община Palomar като част от подрайон Clariano, който от своя страна е част от географската област, която се ползва от контролираното наименование за

произход „valencia “. От това следва, че през 1995 г., т.е. преди регистрацията на националната марка „CUVÉE EL PALOMAR“, община Palomar е представлявала защитено от националното и от общностното право географско указание.

153 На девето място, относно довода на жалбоподателя, съгласно който по същество СХВП е регистрирала марки като „CUVÉE MEDITERRANEO“, „CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ“ и „CUVÉE OCCITANE“ и следователно няма пречка марката „CUVÉE PALOMAR“ да бъде регистрирана, следва да се изтъкне, че жалбоподателят не е доказал, нито дори е поддържал, че наименованията „Mediterraneo“, „Golfe de Saint-Tropez“ и „Occitane“ са защитени географски указания, предназначени да идентифицират вино.

154 Поради това доводът на жалбоподателя и в този случай е ирелевантен и трябва да се отхвърли.

155 От гореизложеното следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По съдебните разноски

156 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

157 След като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати направените от СХВП съдебни разноски в съответствие с нейните искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Abadía Retuerta, SA да заплати съдебните разноски.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 11 май 2010 година.

Подписи